

Parques de
Castellón
Parcs de
Castelló

PARQUE DEL
MERIDIANO
PARC DEL MERIDIÀ

AYUNTAMIENTO *Sostenibilidad* **Pasión x CASTELLÓN**

PARQUE DEL MERIDIANO

PARC DEL MERIDIÀ

Castellón es ciudad de paso del Meridiano de Greenwich y el paralelo 40 y de ahí toma su nombre este parque, ubicado en el punto en el que se cruzan paralelo y meridiano. El Parque del Meridiano es también punto digno de reseñar por ser el lugar donde nace la Marjalería, zona de especial valor ecológico de Castellón que cuenta con acequias, zonas húmedas y especies vegetales y animales, algunas de ellas en peligro de extinción como el Samaruc. Este parque cuenta con una amplia dotación de servicios, destaca por su firme de color amarillo y por el paso de su acequia central. En él podemos encontrar un alto número de dotaciones incluyendo juegos infantiles y amplios bancos con mesas para poder realizar picnics familiares al aire libre.

Castelló és ciutat de pas del meridià de Greenwich i del paral·lel 40, d'ací pren el seu nom este parc, situat en el punt en què es encreuen paral·lel i meridià. El Parc del Meridià és també un espai digne de ressenyar per ser el lloc on naix la Marjalería, zona d'especial valor ecològic de Castelló que conta amb séquies, zones humides i espècies vegetals i animals, algunes d'elles en perill d'extinció com el samaruc. Este parc compta amb una àmplia dotació de servicis, destaca pel seu ferm, de color groc, i pel pas de la seua sèquia central. S'hi poden trobar una gran quantitat de dotacions que inclouen jocs infantils i amplis bancs amb taules per poder realitzar pícnic familiars a l'aire lliure.

MERIDIANO

ZONA DE JUEGOS
ZONA DE JOCS
SI

FUENTES
FONTS
SI

BANCOS
BANCS
40

MONUMENTOS
MONUMENTS
1

ERMITA
ERMITA
SI

ÁRBOLES
ARBRES
246

ESPECIES DE ÁRBOLES
ESPECIES D'ARBRES
19

CASTELLÓN
MARJALERÍA
CASTELLÓ MARJALERIA

MERIDIANO

SUPERFICIE TOTAL
SUPERFÍCIE TOTAL
10.880 M²

SUPERFICIE AJARDINADA
SUPERFÍCIE ENJARDINADA
8.717 M²

ARBUSTOS
ARBUSTS
284,4 M²

ESPECIES PREDOMINANTES

ESPÈCIES PREDOMINANTS

ESPECIES

UNIDADES

ESPÈCIES

UNITATS

Olmo	52
Laurel	48
Lledoner	39
Morera	38
Almendro	10

Membrillero	10
Datilera	10
Álamo blanco	10
Peral	9
Adelfa	284,5 m

MERIDIANO

CELTIS AUSTRALIS

Es de la familia *Ulmaceae* de nombre común: Almez, latonero, Lledoner. Originario de la región mediterránea (en toda la vertiente mediterránea, Andalucía y Extremadura, y menos abundante en Castilla-La Mancha y Aragón, apareciendo en Madrid en las vegas del sureste, y en Castilla y León, en gargantas de la cara Sur de Gredos y en los Arribes del Duero.), el sur de Europa, sureste de Asia .de Turquía a Afganistán, norte de África. El término específico *australis* procede del latín *australis-e* = austral, del sur, en alusión a su procedencia del sur de Europa. Es un árbol caducifolio que puede llegar a medir de 20 a 25 m de altura. De tronco recto y corteza gris y lisa, semejante a la del ficus o el haya, sin estrías o hendiduras marcadas; posee una copa redonda y ancha. Sus hojas, de 5 a 15 cm de largo, son alternas, pecioladas y de forma ovo-lanceoladas y delicadamente aserradas, con dientes de punta más clara; el haz es de color verde oscuro algo pubescente y el envés, de color más claro con pilosidad en los nervios. Tienen estípulas caducas.

El fruto, llamado almeza, almecina o latón, entre otros, es comestible y de sabor agradable; es una drupa carnosa de alrededor de un centímetro de diámetro, casi negro por fuera y amarillo por dentro en su madurez, con un hueso del tamaño de un grano de pimienta. Crece solitario sobre largos pedúnculos en las axilas de las hojas. Florece entre marzo y abril, y sus frutos maduran a fines de verano y en otoño. Es una especie de gran longevidad, pudiendo vivir hasta 600 años.

És de la familia de les *Ulmàcies* de nom comú, Lledoner. Originari de la regió mediterrània (en tot el vessant mediterrani, Andalusia i Extremadura, i menys abundant a Castella-La Manxa i Aragó; es troba també a Madrid, en les veges del sud-est, i a Castella i Lleó, en els congosts de la cara sud de Gredos i en els Arribes del Duero), el sud d'Europa, sud-est d'Àsia, de Turquia a l'Afganistan i nord d'Àfrica. El terme específic *australis* procedix del llatí *australis-i* = austral, del sud, en al·lusió a la seua procedència del sud d'Europa.

És un arbre caducifoli que pot arribar a tindre de 20 a 25 m d'altura. De tronc recte i corfa grisa i llisa, semblant a la del ficus o el faig, sense estries o clavills marcades; posseïx una copa redona i ampla. Les seues fulles, de 5 a 15 cm de llargues, són alternes, peciolades i de forma oval-lanceolades i delicadament serrades, amb dents de punta més clara; l'endret és de color verd fosc un poc pubescent i el revers és de color més clar amb pilositat en els nervis. Tenen estípules caduques.

El fruit, anomenat lledó, és comestible i de sabor agradable; és una drupa carnosa de, més o menys, un centímetre de diàmetre, quasi negra per fora i groc per dins quan està madur, amb un os de la mida d'un gra de pebre. Creix solitari sobre llargs peduncles en les aixelles de les fulles.

Florix entre març i abril, i els seus fruits maduren a finals d'estiu i en la tardor. És una espècie de gran longevitat, que pot arribar a viure fins a 600 anys.

MERIDIANO

MORUS ALBA

Este árbol es originario de China, principalmente se extendió por el este de Asia. Las moreras son árboles de hasta 15 m de altura, con ramas jóvenes grisáceas. Hojas con peciolo de 1,5-2 cm y limbo de 4-6 por 4-5 cm, más o menos ovado. La morera florece en abril y fructifica en mayo. Este árbol que puede cultivarse en cualquier tipo de suelos y su crecimiento es rápido. Suele preferir las zonas soleadas, tolera el viento y la proximidad al mar. Sus semillas se multiplican por esquejes y las variedades por injerto. Una característica de sus hojas es que son comestibles y a su vez muy nutritivas, contiene vitamina B y flavonoides lo que ayuda a que sea empleado para alimentar a ganado.

Arbre originari de la Xina que principalment es va estendre per l'est d'Àsia. Les moreres són arbres de fins a 15 m d'alçària, amb branques joves grisenques. Fulles amb peciol d'1,5 a 2 cm i limbe d'entre 4-6 per 4-5 cm, més o menys ovat. La morera florix a l'abril i fructifica al maig. Este arbre pot cultivar-se en qualsevol classe de sòls i el seu creixement és ràpid. Sol preferir les zones solejades, tolera el vent i la proximitat a la mar. Les seues llavors es multipliquen per esqueixos i les varietats per empelt. Una característica de les seues fulles és que són comestibles i alhora molt nutritives, contenen vitamina B i flavonoides, la qual cosa ajuda a que siguen emprades per a alimentar el bestiar.

POPULUS ALBA

De la familia *Salicaceae* su nombre común es Álamo blanco procedente del norte de Africa, Asia y Europa. Árbol caducifolio corpulento de forma redondeada y rápido crecimiento, de hasta 30 m de altura y 1 m de diámetro, de forma ancha y columnar, de grueso tronco y sistema radical fuerte, con numerosas raíces secundarias largas que emiten multitud de renuevos. Corteza lisa, blanquecina, gris, fisurada, más oscura en la base, con las cicatrices negruzcas de antiguas ramas. Copa ancha, irregular. Ramillas y brotes tomentosos. Se multiplica por esquejes y por renuevos que brotan abundantemente alrededor de un pie adulto. Gusta de suelos frescos y ricos. Soporta bien los calores excesivos con tal de tener aprovisionamiento de agua. Posee un crecimiento rápido.

De la família Salicàcies, elseu nom comú és Àlber blanc, procedent del nord d'Àfrica, Àsia i Europa. Arbre caducifoli corpulent de forma arredonida i ràpid creixement, de fins a 30 m d'alçària i 1 m de diàmetre, de forma ampla i columnar, de tronc gros i sistema radical fort, amb nombroses arrels secundàries llargues que emeten multitud de renous. La corfa és llisa, blanquinosa, grisa, fissurada, més fosca a la base, amb les cicatrius negroses d'antigues branques. Copa ampla, irregular. Branquetes i brots tomentosos. Es multiplica per esqueixos i per renous que brollen abundantment al voltant d'un peu adult. Agrada de sòls frescos i rics. Suporta bé les calors excessives si compta amb aprovisionament d'aigua. És de creixement ràpid.

MERIDIANO

ULMUS PUMILA

Su nombre latino es *Ulmus Pumila* más conocido como Olmo de Siberia, originario de China y Siberia. Se trata de un árbol caducifolio, que puede llegar a los 25 m de altura.

La corteza es de color gris oscuro y fisurada longitudinalmente, y las ramitas son delgadas, gris-amarillento y glabras o pubescentes. Las hojas tienen peciolo pubescentes de 4-10 mm y limbo elíptico-ovalado a elíptico-lanceolado, de 2-8 por 1-3,5 cm, y con el envés pubescente cuando jóvenes. Son alternas y con borde aserrado, y, a diferencia de *Ulmus minor*, con la base del limbo muy poco asimétrica. Los nervios secundarios son muy patentes, rectos y paralelos entre sí.

La floración y la fructificación son precoces, es decir que sus flores aparecen y fructifican antes de la brotación de las hojas. Las flores son pequeñas, de color rosado y se reúnen en pequeños grupos prácticamente asentados sobre las ramas.

Los frutos son sámaras. Son muy abundantes y maduran poco tiempo después de la aparición de las hojas. Tienen contorno más o menos orbicular con una muesca apical profunda, miden 1-2 por 1-1,5 cm, y el disco es de textura papirácea con una semilla central. Su multiplicación es por semilla, su crecimiento es rápido soportando muchas condiciones no muy propicias.

El *Ulmus pumila*, més conegut com Om de Sibèria, és originari de la Xina i Sibèria. Es tracta d'un arbre caducifoli, que pot arribar als 25 m d'alçària.

La corfa és de color gris fosc i fissurada longitudinalment, i les branquetes són primes, gris-grogenques i glabres o pubescents. Les fulles tenen peciol pubescent de 4 a 10 mm i limbe el·líptic-ovalat a el·líptic-lanceolat, de 2 a 8 per 1 a 3,5 cm, i amb el revers pubescent quan són jóvens. Són alternes i amb vora serrada i, a diferència de l'*Ulmus minor*, amb la base del limbe molt poc asimètrica. Els nervis secundaris són molt patents, rectes i paral·lels entre si.

La floració i la fructificació són precoces, és a dir que les seues flors apareixen i fructifiquen abans de que broten les fulles. Les flors són menudes, de color rosat i es reunixen en xicotets grups, pràcticament assentats sobre les branques.

Els fruits són sàmares. Són molt abundants i maduren poc de temps després de l'aparició de les fulles. Tenen contorn més o menys orbicular amb una mosca apical profunda, mesuren entre 1-2 per 1-1,5 cm, i el disc és de textura papiràcia amb una llavor central. La seua multiplicació és per llavor, el seu creiximent és ràpid i suporta moltes condicions no molt propícies.

PARQUES DE CASTELLÓN
PARCS DE CASTELLÓ

